

# KAPITOLA 2

## *Dex*

Páni. Moje malá kuličkářka je celkem kočka.

Než zhaslo světlo, viděl jsem ji jen zezadu. Teď jsem hleděl do jejích nádherných, velkých hnědých očí a říkal si, že tahle porucha výtahu nakonec nebyla tak špatná.

Odkašlala si. „Světlo svítí, ale pořád tu visíme.“

Zmáčkl jsem pár tlačítek. „Vypadá to tak. Ale posunuli jsme se správným směrem. Tahle věc se určitě za chvíli pohne.“

*A tou věcí nemyslím svého ptáka, i když bych přísahal, že sebou cuknul, když si olízla rty.*

*Udělej to znova.*

*Krucinál.*

*Je nádherná.*

Přešel jsem ji očima odshora dolů a zpátky a líbilo se mi, jak malé knoflíčky její střídme blůzy tvoří cestičku k jejímu úžasnému výstřihu. Hned bych se k té kůži přisál.

Možná bych ji dokázal přemluvit k nějakým hrátkám.

„Kam máte namířeno, až se odtud dostaneme?“ zeptal jsem se.

„Do třicet čtyřky,“ odpověděla.

*Cože? Ona jede do mého patra? Vím jistě, že pro mě nepracuje. Tenhle obličej, ty oči bych si pamatoval.*

„Co tam máte za práci?“

„Mám to potěšení vést rozhovor se samotným panem Pracháčem.“

Jako by mě kopl do břicha.

*Aúúú.*

*To nevěstí nic dobrého.*

Polkl jsem, naklonil hlavu ke straně a dělal nechápatvého. „S kým?“

„S nepolapitelným Dexterem Truitem. Výkonným ředitelem Montague Enterprises. Patří jim celé vrchní patro.“

Ted' jsem nesměl ztratit dekorum.

„Proč mu říkáte pan Pracháč?“ zajímal jsem se.

„Představuju si ho jako nerudného, nenasytého skrblika. To jméno mi k němu pasuje. Samozřejmě ho ale vůbec neznám.“

„A proč si ho tedy představujete takhle?“

„Mám svoje důvody.“

„Možná byste si neměla myslet o lidech to nejhorší dřív, než je potkáte.“ Přestože jsem znal odpověď, zeptal jsem se: „Proč s ním vlastně děláte rozhovor?“

„Pracuju pro obchodní časopis, *Finance Times*. Slíbil nám exkluzivní rozhovor a dali to mně. Má to být o jeho začátcích. Co převzal firmu od svého otce, držel se v ústraní, neposkytoval rozhovory, ani se nenechal fotografovat. Umí se dokonale skrývat. Když jsem se dozvěděla, že nám přislíbil svůj první rozhovor, skočila jsem po té příležitosti.“

„Ale proč? Když ho nemáte ráda...“

„Říkala jsem si, že bude legrace ho grilovat.“

„Nepřipadáte mi jako někdo, kdo dokáže někoho